

Social Action:

Principles of Social Action

Considering Gandhian principle of mobilisation as a typical example of the direct mobilisation model of social action Britto (1984) brings out the following principles of social action:

The principle of Credibility Building: It is the task of creating public image of leadership, the organisation and the participants of the movement as champions of justice, rectitude and truth. It helps in securing due recognition from the opponent, the reference public and the peripheral participants of the movement

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ತತ್ವಗಳು

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ನೇರ

ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವ ಮಾದರಿಯ ಬ್ರಿಟೋ (1984) ಕ್ಕೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯನ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯ ತತ್ವವನ್ನು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಹೊರತಂದಿದೆ:

1. **ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯ ನಿರ್ಮಾಣದ ತತ್ವ:** ಇದು ನಾಯಕತ್ವ, ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಚಳುವಳಿಯ ಭಾಗವಹಿಸುವವರ ನ್ಯಾಯ, ನೇರತೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಚಾಂಪಿಯನ್‌ಗಳ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ಎದುರಾಳಿ, ಉಲ್ಲೇಖಿತ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಮತ್ತು ಚಳುವಳಿಯ ಬಾಹ್ಯ ಭಾಗವಹಿಸುವವರಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

Credibility can be built through one or many of the following ways:

- 1) Gestures of goodwill towards the opponent: To exemplify, when Gandhiji was in England, World War I broke out. He recruited students for service in a British Ambulance Corps on the Western Front. These gestures of goodwill towards the opponents projected the image of Gandhiji as a true humanitarian personality. His philosophy of non-violence facilitated the credibility-building process among his opponents, the British.

ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಒಂದು ಅಥವಾ ಹಲವು ವಿಧಾನಗಳ ಮೂಲಕ ನಿರ್ಮಿಸಬಹುದು:

- 1) **ಎದುರಾಳಿಯ ಕಡೆಗೆ ಸದ್ಭಾವನೆಯ ಸನ್ನೆಗಳು:** ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಗಾಂಧೀಜಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಮೊದಲನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅವರು ವೆಸ್ಟ್‌ಮನ್ ಫ್ರಂಟ್ ನಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಂಬ್ಯುಲೆನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪಸ್ ನಲ್ಲಿ ಸೇವೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡರು. ವಿರೋಧಿಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಸದ್ಭಾವನೆಯ ಈ ಸನ್ನೆಗಳು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ನಿಜವಾದ ಮಾನವೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ತೋರಿಸಿದವು. ಅವರ ಅಹಿಂಸೆಯ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ಅವರ ವಿರೋಧಿಗಳಾದ ಬ್ರಿಟಿಷರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆ-ನಿರ್ಮಾಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸುಗಮಗೊಳಿಸಿತು.

2) **Example setting:** Dr. Rajendra Singh, the Magsaysay award winner of 2001, had set examples of water conservation in many villages of Rajasthan, by making check-dams, through mobilisation of village resources (manpower, cash and kind) before starting water-conservation movement at a much larger scale.

3) **Selection of typical, urgently felt problems for struggles:**

The leaders gain credibility if they stress on the felt-needs of the people. Scarcity of water has remained one of the pressing problems of the people of Rajasthan.

2) **ಉದಾಹರಣೆ ಸೆಟ್ಟಿಂಗ್:** ಡಾ. ರಾಜೇಂದ್ರ ಸಿಂಗ್, 2001 ರ ಮ್ಯಾಗ್ಸೇ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತರು, ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಹಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು, ಚೆಕ್-ಡ್ಯಾಂಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ, ಗ್ರಾಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ (ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ, ನಗದು ಮತ್ತು ರೀತಿಯ) ನೀರನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು -ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಚಳುವಳಿ ಹೆಚ್ಚು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ.

3) **ಹೋರಾಟಗಳಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ, ತುರ್ತಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಆಯ್ಕೆ:** ಜನರ ಭಾವನೆ-ಅಗತ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿದರೆ ನಾಯಕರು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ನೀರಿನ ಕೊರತೆಯು ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಜನರ ಪ್ರಮುಖ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ.

When Dr. R. Singh initiated his intervention on this issue, his credibility was automatically established.

- 4) **Success:** Successful efforts help in setting up credibility of the leader and the philosophy he/ she is preaching. Seeing the successful work of Singh in certain villages of Rajasthan, State government also came forward to extend its support. Local leaders from various other villages and NGO professionals also approached him for help.

ಡಾ. ಆರ್. ಸಿಂಗ್ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ, ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆ ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು.

- 4) **ಯಶಸ್ಸು:** ಯಶಸ್ವಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಾಯಕನ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆ ಮತ್ತು ಅವನು/ ಅವಳು ಬೋಧಿಸುವ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಂಗ್ ಅವರ ಯಶಸ್ವಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವೂ ತನ್ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡಲು ಮುಂದಾಯಿತು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಸ್ಥಳೀಯ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಎನ್‌ಜಿಒ ವೃತ್ತಿಪರರು ಕೂಡ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದರು.

Principle of Legitimation:

Legitimation is the process of convincing the target group and the general public that the movement-objectives are morally right. The ideal would be making a case for the movement as a moral imperative. Leaders of the movement might use theological, philosophical, legal-technical, public opinion paths to establish the tenability of the movement's objectives. Legitimation is a continuous process. Before launching the programme, the leaders justify their action.

ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯ ತತ್ವ:

ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯು ಚಳುವಳಿ-ಉದ್ದೇಶಗಳು ನೈತಿಕವಾಗಿ ಸರಿ ಎಂದು ಗುರಿ ಗುಂಪು ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಆದರ್ಶವು ನೈತಿಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾಗಿ ಚಳುವಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಚಳುವಳಿಯ ನಾಯಕರು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ, ತಾತ್ವಿಕ, ಕಾನೂನು-ತಾಂತ್ರಿಕ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಚಳುವಳಿಯ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಬಳಸಬಹುದು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು, ನಾಯಕರು ತಮ್ಮ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

Subsequently, as the conflict exhilarates to higher stages and as the leader adds new dimension to their programme, further justification is added and fresh arguments are put forth. Such justification is not done by leaders alone. In the course of their participation, followers too, contribute to the legitimisation process.

Following are the three approaches to legitimisation:

1) Theological and religious approach to legitimisation: Gandhiji, used this approach during freedom movement. He appealed to serve dharma by revolting against injustice of Britishers

ತರುವಾಯ, ಸಂಘರ್ಷವು ಉತ್ತುಂಗಕ್ಕೇರಿತು ಮತ್ತು ನಾಯಕನು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದಂತೆ, ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ವಾದಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ನಾಯಕರು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಸಹ ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯ ಮೂರು ವಿಧಾನಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

1) ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತಗೊಳಿಸುವಿಕೆಗೆ ಧಿಯಾಲಾಜಿಕಲ್ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಾನ: ಗಾಂಧೀಜಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸಿದರು. ಅವರು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಅನ್ಯಾಯದ ವಿರುದ್ಧ ದಂಗೆ ಏಳುವ ಮೂಲಕ ಧರ್ಮ ಸೇವೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿದರು.

2) **Moral approach to legitimisation:** People associated in the Campaign Against Child Labour, through peaceful rallies, persuasive speeches, use of media, organising, drawing competition among school children, have helped to create an environment against child abuse in the country. As a result employing children in any occupation is considered morally wrong and it becomes moral obligation to all conscious citizens to make sure that all children below the age of 14 years go to school instead of earning a livelihood.

2) **ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತಗೊಳಿಸುವ ನೈತಿಕ ವಿಧಾನ:** ಬಾಲ ಕಾರ್ಮಿಕರ ವಿರುದ್ಧದ ಅಭಿಯಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವ ಜನರು, ಶಾಂತಿಯುತ ಯಾತ್ರಿಗಳು, ಮನವೊಲಿಸುವ ಭಾಷಣಗಳು, ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಬಳಕೆ, ಸಂಘಟನೆ, ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಸೆಳೆಯುವುದು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ನೈತಿಕವಾಗಿ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು 14 ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಬದಲು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಲ್ಲಾ ಜಾಗೃತ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ನೈತಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

3) **Legal-technical approach to legitimization:** People engaged with the 'Campaign for People's Right to Health' have based their argument on the human rights issues, fundamental rights and government's commitment to 'Health for All'. It gives credibility to the movement

3) ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವಿಕೆಗೆ ಕಾನೂನು-ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿಧಾನ: 'ಜನರ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಜನರ ಹಕ್ಕು' ಅಭಿಯಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಜನರು ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು 'ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆರೋಗ್ಯ' ಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಚಳುವಳಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ

Principle of Dramatisation:

Dramatisation is the principle of mass mobilisation by which the leaders of a movement galvanize the population into action by emotional appeals to heroism, sensational newsmanagement, novel procedures, pungent slogans and such other techniques. Almost every leader mobilising the masses, uses this principle of dramatisation.

Tilak, Marx, Guevara, Periyar and the Assam agitation leaders, resorted to this principle.

ನಾಟಕೀಕರಣ ತತ್ವ

ನಾಟಕೀಕರಣವು ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯ ತತ್ವವಾಗಿದ್ದು, ಆಂದೋಲನದ ನಾಯಕರು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಮನವೊಲಿಸುವಿಕೆ, ಸಂವೇದನಾಶೀಲ ಸುದ್ದಿ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಕಾದಂಬರಿ ವಿಧಾನಗಳು, ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಘೋಷಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ತಂತ್ರಗಳು. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವ ಬಹುತೇಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಯಕರು ಈ ನಾಟಕೀಯ ತತ್ವವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

ತಿಲಕ್, ಮಾರ್ಕ್ಸ್, ಗುವೇರಾ, ಪೆರಿಯಾರ್ ಮತ್ತು ಅಸ್ಸಾಂ ಆಂದೋಲನದ ನಾಯಕರು, ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದರು.

Some of the mechanisms of dramatisation could be:

- 1) **Use of songs:** Catchy songs, which put forth the cause of a movement, create a dramatic effect. During freedom struggle, at Bardoli, local talent was tapped to compose songs to stimulate the enthusiasm of the people. Several choirs were trained and they travelled from village to village in a bullock cart to sing satyagrahic hymns at numerous meetings.
- 2) **Powerful speeches:** This is also a crucial way of motivating the masses and creating drama-effect. Gandhiji's appeal to sacrifice and martyrdom was thrilling and it had a special appeal for the youth to work for this cause.

ನಾಟಕೀಕರಣದ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳು ಹೀಗಿರಬಹುದು:

- 1) ಹಾಡುಗಳ ಬಳಕೆ: ಆಕರ್ಷಕ ಹಾಡುಗಳು, ಚಳುವಳಿಯ ಕಾರಣವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು, ನಾಟಕೀಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತವೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಬಾರ್ಡೋಲಿಯಲ್ಲಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ಉತ್ಸಾಹಿಗಳನ್ನು ಜನರ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು. ಹಲವಾರು ಗಾಯಕರ ತಂಡಗಳಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅವರು ಹಲವಾರು ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಿಕ ಸ್ತುತಿಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಲು ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದರು.
- 2) ಶಕ್ತಿಯುತ ಭಾಷಣಗಳು: ಇದು ಜನರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಮತ್ತು ನಾಟಕ-ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಹುತಾತ್ಮತೆಗೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಮನವಿಯು ರೋಮಾಂಚಕವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಯುವಕರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಇದು ವಿಶೇಷ ಮನವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು.

- 3) **Role of women:** Making prominent women lead marchers was a technique which gave a dramatic effect to the movement. At Rajkot, Kasturba Gandhi herself inaugurated the civil disobedience movement by courting arrest first.
- 4) **Boycott:** Boycott is also an effective way of influencing public opinion both when the effort is successful and when it is crushed. Picketing and 'hartals'— voluntary closure of shops and other organisations, were used by Gandhiji to dramatise the issue.
- 5) **Slogans:** Bharat chodo, Jal hi Jeevan, Say no to Drugs, HIV/AIDS— knowledge is prevention, etc. are some of the slogans used to give dramatic effect to various social movements.

- 3) **ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ:** ಪ್ರಮುಖ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಚಳುವಳಿಗೆ ನಾಟಕೀಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನೀಡಿದ ತಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ರಾಜಕೋಟನಲ್ಲಿ, ಕಸ್ತೂರ್ಬಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಸ್ವತಃ ನಾಗರಿಕ ಬಂಧನ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ಬಂಧಿಸುವ ಮೂಲಕ ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು.
- 4) **ಬಹಿಷ್ಕಾರ:** 'ಹರತಾಳಗಳು' - ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಅಂಗಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದು, ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಾಟಕೀಯಗೊಳಿಸಲು ಬಳಸಿದರು.
- 5) **ಸ್ಲೋಗನ್‌ಗಳು:** ಭಾರತ್ ಚೋಡೋ, ಜಲ್ ಹಿ ಜೀವನ್, ಡ್ರಗ್ಸ್ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಎಚ್‌ಐವಿ/ಐಡ್ಸ್ - ಜ್ಞಾನವು ತಡೆಗಟ್ಟುವಿಕೆ, ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವಿಧ ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಳುವಳಿಗಳಿಗೆ ನಾಟಕೀಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನೀಡಲು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

Principle of Multiple Strategies:

There are two basic approaches to development: conflictual and non conflictual. Taking the main thrust of a programme, one can classify it as political, economic or social. The basket principle indicates the adoption of a multiple strategy, using combined approaches and also a combination of different types of programmes. Zeltman and Duncan have identified four development strategies from their experience of community development.

ಬಹು ತಂತ್ರಗಳ ತತ್ವ:

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಎರಡು ಮೂಲ ವಿಧಾನಗಳಿವೆ: ಸಂಘರ್ಷ ಮತ್ತು ಸಂಘರ್ಷವಲ್ಲದ. ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮುಖ್ಯ ಒತ್ತಡವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು. ಬ್ಯಾಸ್ಕೆಟ್ ತತ್ವವು ಅನೇಕ ತಂತ್ರಗಳ ಅಳವಡಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಸಂಯೋಜಿತ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತದೆ. ಜೆಲ್ಮನ್ ಮತ್ತು ಡಂಕನ್ ಸಮುದಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಅನುಭವದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

These have been framed for use in social action. They are: 1) **Educational strategy:** In this strategy, the prospective participants are educated at the individual, group and mass level. This is one of the basic requirements of social action. People or target groups are given necessary information about the issue. By creating awareness people are motivated and persuaded to participate in the movement. During campaign against child labour, a network of NGOs working with children was developed and these NGOs in tune created awareness in their respective areas through educational strategy. Education by demonstration is an important aspect of this principle. Demonstration has deep impact on the knowledge retention of the target population.

ಇವುಗಳನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ: 1) **ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ತಂತ್ರ:** ಈ ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ, ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಭಾಗವಹಿಸುವವರು ವೈಯಕ್ತಿಕ, ಗುಂಪು ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಭೂತ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಜನರು ಅಥವಾ ಉದ್ದೇಶಿತ ಗುಂಪುಗಳಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಗತ್ಯ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಜನರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಚಳವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಮನವೊಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಲ ಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿರುದ್ಧದ ಅಭಿಯಾನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಎನ್‌ಜಿಒಗಳ ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್ ಅನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಈ ಎನ್‌ಜಿಒಗಳು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ತಂತ್ರದ ಮೂಲಕ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಿದವು. ಪ್ರದರ್ಶನದ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ಈ ತತ್ವದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಉದ್ದೇಶಿತ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಜ್ಞಾನ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರದರ್ಶನವು ಆಳವಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ.

2) **Persuasive strategy:** Persuasive strategy is the adoption of a set of actions/procedures to bring about changes by reasoning, urging and inducing others to accept a particular viewpoint. Gandhiji used this strategy by constantly seeking opportunities for dialogue with his opponents. At every rally, stress was laid on winning new converts by oratory and gentle presentation of arguments.

3) **Facilitative strategy:** This refers to a set of procedures and activities to facilitate the participation of all sections of society in the mass movement.

2) **ಮನವೊಲಿಸುವ ತಂತ್ರ:** ಮನವೊಲಿಸುವ ತಂತ್ರವು ತಾರ್ಕಿಕ, ಬದಲಾವಣೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಇತರರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರಲು ಕ್ರಮಗಳು/ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳ ಒಂದು ಗುಂಪನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಗಾಂಧೀಜಿ ಈ ತಂತ್ರವನ್ನು ತಮ್ಮ ವಿರೋಧಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದಕ್ಕೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಮೂಲಕ ಬಳಸಿದರು. ಪ್ರತಿಯಾರ್ಥಿಯಲ್ಲಿ, ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯ ಮತ್ತು ವಾದಗಳ ಸೌಮ್ಯ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯ ಮೂಲಕ ಹೊಸ ಮತಾಂತರಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದರ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ಹೇರಲಾಯಿತು.

3) **ಅನುಕೂಲಕರ ತಂತ್ರ:** ಇದು ಸಾಮೂಹಿಕ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಾಗಗಳ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸಲು ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳು ಮತ್ತು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಒಂದು ಗುಂಪನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

The programme Gandhians devised was often so simple and devoid of any risk that even illiterate children could imitate them and participate in the National Liberation Movement. In salt- satyagraha, Gandhiji did not go into the technicalities of salt making. He simply asked the followers to make consumable salt by boiling the sea-water. Its simplicity did facilitate greater participation.

- 4) **Power strategy:** It involves the use of coercion to obtain the desired objectives. The forms of coercion may vary. Gandhiji used social ostracism as one of the techniques of power strategy.

ಗಾಂಧಿಯನ್ನರು ರೂಪಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ತುಂಬಾ ಸರಳ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಅವರನ್ನು ಅನುಕರಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಮೋಚನಾ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. ಉಪ್ಪು- ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದಲ್ಲಿ, ಗಾಂಧೀಜಿ ಉಪ್ಪು ತಯಾರಿಕೆಯ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸರಳವಾಗಿ ಅನುಯಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನು ಕುದಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸೇವಿಸಬಹುದಾದ ಉಪ್ಪನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಕೇಳಿದರು. ಇದರ ಸರಳತೆಯು ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಸುಗಮಗೊಳಿಸಿತು.

- 4) **ಶಕ್ತಿಯ ತಂತ್ರ:** ಇದು ಬಯಸಿದ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬಲವಂತದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ರೂಪಗಳು ಬದಲಾಗಬಹುದು. ಗಾಂಧೀಜಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಹಿಷ್ಕಾರವನ್ನು ಶಕ್ತಿ ತಂತ್ರದ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಬಳಸಿದರು.

Principle of Dual Approach:

Any activist has to build counter-systems or revive some unused system, which is thought to be beneficial to the mobilised public on a self-help basis without involving the opponent. This is a natural requirement consequent upon the attempt to destroy the system established/maintained by the opponents. Gandhian constructive work programme performed such a function, in a small measure, together with conflictual programmes of satyagrahis. This cooperative effort indicates that Gandhians adopted or attempted to a dual approach in their mobilization.

ದ್ವಿ ವಿಧಾನದ ತತ್ವ:

ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯಕರ್ತನು ಪ್ರತಿ-ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಬಳಕೆಯಾಗದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಬೇಕು, ಇದು ಎದುರಾಳಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳದೆ ಸ್ವಯಂ-ಸಹಾಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಜ್ಜುಗೊಂಡ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎದುರಾಳಿಗಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ/ನಿರ್ವಹಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇದು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾಗಿದೆ. ಗಾಂಧಿಯ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಿಗಳ ಸಂಘರ್ಷದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿತು. ಈ ಸಹಕಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನವು ಗಾಂಧಿಯನ್ನರು ತಮ್ಮ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಭಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

Principle of Manifold Programmes:

It means developing a variety of programmes with the ultimate objective of mass mobilization. These can be broadly categorized into three parts: Social, Economic and Political programme. Dr. Rajendra Singh has taken up the issue of water conservation as a composite of manifold programmes. His water conservation helped the villagers, particularly women, who had to go miles to fetch water. It helped in better development of crops, better animal husbandry, implying more economic benefits. During the movement, there were direct and indirect conflict resolutions with the local leaders, panchayat bodies and state government.

««zsÀ gÀÆ¥ÀUÀ¼ÄÄ¼ÄÎ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ತತ್ವ

ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯ ಅಂತಿಮ ಉದ್ದೇಶದೊಂದಿಗೆ ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ಎಂದರ್ಥ. ಇವುಗಳನ್ನು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಮೂರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು: ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಡಾ.ರಾಜೇಂದ್ರ ಸಿಂಗ್ ನೀರಿನ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಹುಮುಖ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ನೀರಿನ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರು, ನೀರು ತರಲು ಮೈಲಿಗಟ್ಟಲೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಇದು ಬೆಳೆಗಳ ಉತ್ತಮ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತು, ಉತ್ತಮ ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ, ಹೆಚ್ಚು ಆರ್ಥಿಕ ಲಾಭಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಚಳುವಳಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ನಾಯಕರು, ಪಂಚಾಯತ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದೊಂದಿಗೆ ನೇರ ಮತ್ತು ಪರೋಕ್ಷ ಸಂಘರ್ಷದ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಇದ್ದವು.

Skills of Social Action

Skills Involved in Social Action

After understanding the concept and principles of social action, let us take a look at the skills needed by social workers for social action. These skills are no different from the general skills; professional social worker uses these skills by combining the ethics and principles of professional social work. However, a social worker using social action, as a method of social work, requires certain skills; the more important among these are briefly described below.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಈ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೌಶಲ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ವೃತ್ತಿಪರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಪರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೆಲಸದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬಳಸುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿಗೆ ಕೆಲವು ಕೌಶಲ್ಯಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ; ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

Relational Skills: The social worker should have skills for building rapport with individuals and groups and skills for maintaining these relations. He/she should be able to develop and maintain professional relationship with the clients. The social worker should have the ability to identify the leadership qualities among the clientele and should be skillful to harness these qualities for social action. Along with this working harmoniously with the established local leaders is also needed. He/she should be able to deal with intra-group and inter-group conflicts effectively.

ಸಂಬಂಧಿಕ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು: ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಗುಂಪುಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಅವನು/ಅವಳು ಗ್ರಾಹಕರೊಂದಿಗೆ ವೃತ್ತಿಪರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತನು ಗ್ರಾಹಕರಲ್ಲಿ ನಾಯಕತ್ವದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಸ್ಥಾಪಿತ ಸ್ಥಳೀಯ ನಾಯಕರೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಸಹ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವನು/ಅವಳು ಅಂತರ್-ಗುಂಪು ಮತ್ತು ಅಂತರ್-ಗುಂಪು ಸಂಘರ್ಷಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕು.

The ability to diagnose problematic behaviour among the clients and providing counselling is needed to develop and maintain integration within the community. The social worker should identify tension-producing situations and diffuse them before they become serious. Developing and maintaining cordial relations with other agencies and NGOs working in the same geographical area and those working for similar causes is also required.

ಗ್ರಾಹಕರಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯಾತ್ಮಕ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಾಲೋಚನೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಸಮುದಾಯದೊಳಗೆ ಏಕೀಕರಣವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಗಂಭೀರವಾಗುವ ಮೊದಲು ಅವುಗಳನ್ನು ಹರಡಬೇಕು. ಅದೇ ಭೌಗೋಳಿಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಇತರ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಎನ್‌ಜಿಒಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೌಹಾರ್ದಯುತ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಇದೇ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಸಹ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

Analytical and Research Skills: The social worker should have the ability to objectively study the socio-cultural and economic characteristics of the community. He/she should be able to find out the pressing problems and needs of the clientele. He/she should be able to analyze the social problems, the factors contributing to the social problems and its ramifications on the social, economic, political, ideological, cultural, ecological aspects of life. He/she should be able to conduct research and/or understand the likely impact of research studies in a functional sense.

ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು:

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ: ಸಮುದಾಯದ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಅವನು/ಅವಳು ಗ್ರಾಹಕರ ಒತ್ತುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಶಕ್ತರಾಗಿರಬೇಕು. ಅವನು/ ಅವಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಅಂಶಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಪರಿಸರದ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು/ ಅವಳು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಲು ಮತ್ತು/ ಅಥವಾ ಸಂಶೋಧನಾ ಅಧ್ಯಯನದ ಸಂಭಾವ್ಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

Added to this, the social worker should be able to facilitate the community people to speak out their own felt needs and prioritize them. The social worker should never try to impose his/her own understanding of the social situation and problems on the community.

Intervention Skills: After need identification, the social worker should have the ability to help the clientele chalk out practical intervention strategies to deal with the problem. The social worker should provide various options to the clientele and help them in analyzing pros and cons of each option for taking up proper steps.

ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ ಸಮುದಾಯದ ಜನರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಲು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಮುದಾಯದ ಮೇಲೆ ಹೇರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಾರದು.

ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು: ಅಗತ್ಯ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯ ನಂತರ, ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲು ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತನು ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ವಿವಿಧ ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರತಿ ಆಯ್ಕೆಯ ಸಾಧಕ-ಬಾಧಕಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು.

Social action may require 'confrontation' with authorities. The social worker must inform the community about the consequences of taking up hard steps like sit-ins, boycotts, strikes, etc. The social worker should be able to maintain the desired level of feeling of discontent and emotional surcharge to bring about the necessary change, enthusiasm and courage among the community people for a fairly long time so as to minimize the possibility of failure of mass mobilization before the set objectives are achieved.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ 'ಮುಖಾಮುಖಿ' ಅಗತ್ಯವಿರಬಹುದು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಧರಣಿ, ಬಹಿಷ್ಕಾರ, ಮುಷ್ಕರ ಮುಂತಾದ ಕಠಿಣ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೆ ಆಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಕುರಿತು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಬೇಕು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ ಸಮುದಾಯದ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯದವರೆಗೆ ಅಗತ್ಯ ಬದಲಾವಣೆ, ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತರಲು ಬಯಸಿದ ಮಟ್ಟದ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕು. ನಿಗದಿತ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

The social worker should be able to maintain patience and composed behaviour as he/ she has to deal with emotional balance of the clientele in a rational way. Added to this, the social worker should have the ability to create the environment wherein individuals and groups can actively participate.

The interventions should be developed keeping in mind the pressing need, resources (human and material) and socio-cultural milieu of the community. He/she should be able to improvise situations for targeted interventions.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತನು ತಾಳ್ಮೆ ಮತ್ತು ಸಂಯೋಜಿತ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ಆತ/ ಅವಳು ಗ್ರಾಹಕರ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ತರ್ಕಬದ್ಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಗುಂಪುಗಳು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತಹ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.

ಒತ್ತುವರಿ, ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು (ಮಾನವ ಮತ್ತು ವಸ್ತು) ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯದ ಸಾಮಾಜಿಕ -ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಅವನು/ಅವಳು ಉದ್ದೇಶಿತ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

Managerial Skills:

The social worker also needs the knowledge and ability to handle organisation, which may be the outcome of the institutionalization of people's participation. He/she should be able to coordinate and collaborate with various groups and local leaders so as to unite the clientele for the required intervention. He/she should be skillful enough to make policies and programmes, programme planning, coordinating, recording, budgeting and elementary accounting and maintenance of various records.

ನಿರ್ವಹಣಾ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು:

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಬೇಕು, ಇದು ಜನರ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯ ಸಾಂಸ್ಥಿಕರಣದ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿರಬಹುದು. ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪಕ್ಕಾಗಿ ಗ್ರಾಹಕರನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಲು ಅವನು/ಅವಳು ವಿವಿಧ ಗುಂಪುಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ನಾಯಕರೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಜಿಸಲು ಮತ್ತು ಸಹಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು/ಅವಳು ನೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಯೋಜನೆ, ಸಮನ್ವಯ, ರೆಕಾರ್ಡಿಂಗ್, ಬಜೆಟ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.

He/she should be able to mobilize internal/ external resources in terms of money, men, materials, equipment, etc. The social worker also requires the skills of supervising human and material resources and its effective utilization for the welfare and development of the targeted community.

Communication Skills: These skills are highly crucial for social action. The social worker should have the ability to develop effective public relations with local organisations and leaders.

ಅವನು/ ಅವಳು ಹಣ, ಪುರುಷರು, ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು, ಉಪಕರಣಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ/ ಬಾಹ್ಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗಿರಬೇಕು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿಗೆ ಮಾನವ ಮತ್ತು ವಸ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಿತ ಸಮುದಾಯದ ಕಲ್ಯಾಣ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಬಳಕೆಯ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.

ಸಂವಹನ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು: ಈ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿವೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ನಾಯಕರೊಂದಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.

He/she should be able to effectively communicate verbally (including public speaking) and in writing as well. The social worker should be able to deliver or identify people who can deliver powerful speeches. He/she should be able to devise indoor/outdoor media for effectively communicating with the target audiences. The social worker should be able to evaluate and use folk and mass media suited to diverse groups. These skills are used for developing slogans and motivational songs, speeches and IEC materials for mass mobilization. The social worker should have skills to educate, facilitate, negotiate and persuade for necessary actions at needed places.

ಅವನು/ಅವಳು ಮೌಖಿಕವಾಗಿ (ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಭಾಷಣ ಸೇರಿದಂತೆ) ಮತ್ತು ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಸಂವಹನ ನಡೆಸಬೇಕು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ ಶಕ್ತಿಯುತ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಜನರನ್ನು ತಲುಪಿಸಲು ಅಥವಾ ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು/ಅವಳು ಉದ್ದೇಶಿತ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಸಂವಹನ ನಡೆಸಲು ಒಳಾಂಗಣ/ಹೊರಾಂಗಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಗುಂಪುಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಬಳಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಘೋಷಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರೇರಕ ಹಾಡುಗಳು, ಭಾಷಣಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವಿಕೆಗಾಗಿ IEC ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜ ಸೇವಕರು ಅಗತ್ಯ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯ ಕ್ರಮಗಳಿಗಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ, ಅನುಕೂಲ, ಮಾತುಕತೆ ಮತ್ತು ಮನವೊಲಿಸುವ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.

Training Skills: The social worker should be able to train local leaders and identified leaders for taking up the charge of mass mobilization and confrontation with the authorities. He/she should be able to train selected people at the local level aimed at imparting knowledge about the social issue taken up for action and the modalities of carrying out the intervention including the 'confrontation process'. These people should be trained for creating public opinion for or against the social issue taken up and identify and involve people in social action. They should also be trained to utilize social action strategies and tactics (confrontation, persuasion, negotiation, boycott, etc.) without the use of violence.

ತರಬೇತಿ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು: ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ ಸ್ಥಳೀಯ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಗುರುತಿಸಿದ ನಾಯಕರನ್ನು ತರಬೇತಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಅವನು/ಅವಳು ಸ್ಥಳೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಯ್ದ ಜನರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು 'ಮುಖಾಮುಖಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ' ಸೇರಿದಂತೆ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ನಡೆಸುವ ವಿಧಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಈ ಜನರಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರವಾಗಿ ಅಥವಾ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ತರಬೇತಿ ನೀಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಜನರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಿಂಸೆಯ ಬಳಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ತಂತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ತಂತ್ರಗಳನ್ನು (ಮುಖಾಮುಖಿ, ಮನವೊಲಿಸುವಿಕೆ, ಮಾತುಕತೆ, ಬಹಿಷ್ಕಾರ, ಇತ್ಯಾದಿ) ಬಳಸಲು ಅವರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಬೇಕು.

Thank you

Social Action:

Meaning of Social Action:

According to **Max Weber**, human are performing any time any action in reference of their need. Max Weber considered an important unit of actors in editing of social actions. When an actor performs any type of work then it is action. For this, it is necessary that it have vested the personal interest of actors at the time of actions. By which many persons are affected or get some sense.

ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ವೆಬರ್ ಪ್ರಕಾರ, ಮಾನವರು ತಮ್ಮ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ವೆಬರ್ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ನಟರ ಪ್ರಮುಖ ಘಟಕವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ನಟ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಅದು ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ, ಇದು ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಟರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

Max Weber provides more importance to social action in the form of subject study of sociology. The main work of sociology is the accurate research of sociological actions so the effect of their action or result can present explanation with reason. According to Max Weber the action is social action only whenever that actions are affected by the behaviour of other sociological creature and according to them decided their activity.

ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ವೆಬರ್ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಷಯದ ಅಧ್ಯಯನದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ನಿಖರವಾದ ಸಂಶೋಧನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಕ್ರಿಯೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಅಥವಾ ಫಲಿತಾಂಶವು ಕಾರಣದೊಂದಿಗೆ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ವೆಬರ್ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಕ್ರಿಯೆಯು ಇತರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವಿಗಳ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾದಾಗ ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಕ್ರಿಯೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ.

The name of Max Weber is most important in sociologist to providing the certain side for sociology. The main aim of Weber was rendering the principle of sociology. He generates the principle of social action for fulfilling these objectives. He writes to explain the sociology that "sociology is that science which tries to perform the explanatory sense of sociological actions, so their side and result of causation relation can clarify."

ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ
ಭಾಗವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಲ್ಲಿ
ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ವೆಬರ್ ಹೆಸರು ಅತ್ಯಂತ
ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ವೆಬರ್‌ನ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ
ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ತತ್ವವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದು.
ಈ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಆತ
ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ತತ್ವವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾನೆ.
ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಅವರು
ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ "ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರವು ವಿಜ್ಞಾನವು
ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ವಿವರಣಾತ್ಮಕ
ಅರ್ಥವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ,
ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಅಡ್ಡ ಮತ್ತು ಕಾರಣ
ಸಂಬಂಧದ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು
ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬಹುದು."

DEFINITIONS OF SOCIAL ACTION

Marry Richmond (1922) defined social action as 'mass betterment through propaganda and social legislation'.

Sydney Maslin (1947) viewed social action as a 'process of social work mainly concerned with securing legislation to meet mass problems'.

Arthur Dunham (1958) defines social action as efforts to bring about change or prevent change in current social practices or situations, through education, propaganda, persuasion or pressure, on behalf of objectives believed by the social actionists to be socially desirable.

ರಿಚ್ಮಂಡ್ ಮಾರಿ ರಿಚ್ಮಂಡ್ (1922) ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು 'ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಾಸನದ ಮೂಲಕ ಸಾಮೂಹಿಕ ಸುಧಾರಣೆ' ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಿಡ್ನಿ ಮ್ಯಾಸ್ಲಿನ್ (1947) ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು 'ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಶಾಸನವನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೆಲಸದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ' ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಆರ್ಥರ್ ಡನ್ಹ್ಯಾಮ್ (1958) ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯಾವಾದಿಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ ಎಂದು ನಂಬಿರುವ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಪರವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ, ಪ್ರಚಾರ, ಮನವೊಲಿಕೆ ಅಥವಾ ಒತ್ತಡದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು ಅಥವಾ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತರಲು ಅಥವಾ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾರೆ.

Baldwin (1966) defined social action as 'organised effort to change social and economic institutions as distinguished from social work or social service, the fields of which do not characteristically cover the essential changes in established institutions. Social action covers movements of political reform, industrial democracy, social legislation, racial and social justice, religious freedom and civil liberty, its techniques includes propoganda, research and lobbying”.

ಬಾಲ್ವಿನ್ (1966) ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು 'ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವೆಯಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಲು ಸಂಘಟಿತ ಪ್ರಯತ್ನ, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣೆಯು ರಾಜಕೀಯ ಸುಧಾರಣೆ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಾಸನ, ಜನಾಂಗೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಚಳುವಳಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಇದರ ತಂತ್ರಗಳು ಪ್ರಚಾರ, ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಲಾಬಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

Friendlander (1977) defined social action as an individual, group or community efforts within the framework of social work philosophy and practice that aims to achieve social progress, to modify social policies and to improve social legislation and health and welfare services.

The early western writers in social work therefore saw social action as a method for bringing about change in the existing system primarily through the means of social legislation.

ಫ್ರೆಂಡ್‌ಲ್ಯಾಂಡರ್

(1977)

ಸಾಮಾಜಿಕ

ಕಾರ್ಯ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸದ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಗುಂಪು ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು, ಸಾಮಾಜಿಕ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಾಸನ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಕ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಬರಹಗಾರರು ಸಾಮಾಜಿಕ

QæAiÉÄAiÄÄನ್ನು

ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ

ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಾಸನದ ಮೂಲಕ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತರುವ ವಿಧಾನವಾಗಿ ನೋಡಿದರು.

Nanavati (1965) viewed social action as “process of bringing about the desired change by deliberate group and community effort. He further stated that social action does not end with the enactment of policies was the real test of the success or failure of social action”.

Social action in India has been viewed as a method to be used for bringing change; the scope varies from problem to problem.

ನಾನಾವತಿ (1965) ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು "ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ಗುಂಪು ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ನೀತಿಗಳ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಯಶಸ್ಸು ಅಥವಾ ವೈಫಲ್ಯದ ನಿಜವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ತರಲು ಬಳಸುವ ವಿಧಾನವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ; ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ.

According to Siddiqui, Welfare approach is gradually wearing off and the contradictions in democratic system underline the need for new alternatives. According to him, this is the most controversial and most challenging method. Social work as a profession has its core values as social justice and equality. Social Action is the method advocated to achieve this (Parmar Alpa, 2014).

ಸಿದ್ದಿಕಿ ಪ್ರಕಾರ, ಕ್ಷೇಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಧಾನವು ಕ್ರಮೇಣ ಕಳೆಗುಂದುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳು ಹೊಸ ಪರ್ಯಾಯಗಳ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತವೆ. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಇದು ಅತ್ಯಂತ ವಿವಾದಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಸವಾಲಿನ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೆಲಸವು ಒಂದು ವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಯಂತಹ ಪ್ರಮುಖ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ (ಪರ್ಮಾರ್ ಅಲ್ಪಾ, 2014).

Characteristics of Social Action:

Max Weber tells those specialties of social action which can briefly divided in following parts:

1. Only action cannot say sociological action. According to Weber an activity can only be called as social activity in which the action is affected by others people of society. That affect can be three types-

- Social action are affected by the action of past. In other words the seed of today's action is hidden in past.
- Social action could also being the result of today's behaviour.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು:

ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ವೆಬರ್ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ವಿಶೇಷತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಅದನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು:

- ಕೇವಲ ಕ್ರಿಯೆಯು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವೆಬರ್ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಕರೆಯಬಹುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯೆಯು ಸಮಾಜದ ಇತರ ಜನರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮವು ಮೂರು ವಿಧಗಳಾಗಿರಬಹುದು-
 - ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ಹಿಂದಿನ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇಂದಿನ ಕ್ರಿಯೆಯ ಬೀಜವು ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿದೆ.
 - ಸಾಮಾಜಿಕ ನಡವಳಿಕೆಯು ಇಂದಿನ ವರ್ತನೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರಬಹುದು.

c. Social action has future based result so people perform any action today their affect can find in the future life.

2. As written above that the action of single person cannot say sociological action. The only activity can be called social activities, which are affected from others. So in brief, other person is necessary for sociological action. In the reference of other people, social action is transacting.

c. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ಭವಿಷ್ಯದ ಆಧಾರಿತ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಜನರು ಇಂದು ಯಾವುದೇ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ, ಭವಿಷ್ಯದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

2. ಮೇಲೆ ಬರೆದಂತೆ ಒಂಟಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕ್ರಿಯೆಯು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಾರದು. ಕೇವಲ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು, ಅದು ಇತರರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಗತ್ಯ. ಇತರ ಜನರ ಉಲ್ಲೇಖದಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ವಹಿವಾಟು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ.

3. The third specialty of social action is that it is perform affected with others. When person performs action affected the behaviours of other and become aatmabhiprayak form them.
4. Sociological activities are inter-related. Weber says social action only those action in which actions are affecting to other person.

3. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂರನೇ ವಿಶೇಷತೆಯೆಂದರೆ ಅದು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಇತರರ ನಡವಳಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಾಭಿಪ್ರಯಕ್ ಆಗುತ್ತದೆ.
4. ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿವೆ. ವೆಬರ್ ಹೇಳುವಂತೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಇತರರ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮಾತ್ರ.

The objective of social action is the proper shaping and development of socio-cultural environment in which a richer and fuller life may be possible for all the citizens. Mishra (1992) has identified following goals of social action:

- 1) Prevention of needs;
- 2) Solution of mass problems;
- 3) Improvement in mass conditions;
- 4) Influencing institutions, policies and practices;
- 5) Introduction of new mechanisms or programmes;
- 6) Redistribution of power and resources (human, material and moral);
- 7) Decision-making;
- 8) Effect on thought and action structure; and
- 9) Improvement in health, education and welfare

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಉದ್ದೇಶವು ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಿಸರದ ಸರಿಯಾದ ರೂಪುರೇಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣ ಜೀವನ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಮಿಶ್ರ (1992) ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಕೆಳಗಿನ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ:

- 1) ಅಗತ್ಯಗಳ ತಡೆಗಟ್ಟುವಿಕೆ;
- 2) ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪರಿಹಾರ;
- 3) ಸಾಮೂಹಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ;
- 4) ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ನೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದು;
- 5) ಹೊಸ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳು ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಪರಿಚಯ;
- 6) ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಪುನರ್ವಿತರಣೆ (ಮಾನವ, ವಸ್ತು ಮತ್ತು ನೈತಿಕ);
- 7) ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು;
- 8) ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಯ ರಚನೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ; ಮತ್ತು
- 9) ಆರೋಗ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ

Historical Evolution of Social Action in the West and in India: Relevance of Social Action for Social Work Practice: ಪಶ್ಚಿಮ ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿಕಸನ: ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಪ್ರಸ್ತುತತೆ

Every profession has a tested body of knowledge, which includes principles, techniques, methods, procedures, tools and terminology of its own. The same is true with professional social work. Social work has six methods of working with people (casework, group work, community organisation, social action, social welfare administration and social work research). These methods are the techniques of enabling the people for better social functioning. Social action, as a method of professional social work practice, is an organised effort to change or improve social and economic institutions through organisation and mobilization of the community people.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವೃತ್ತಿಯು ತನ್ನದೇ ಆದ ತತ್ವಗಳು, ತಂತ್ರಗಳು, ವಿಧಾನಗಳು, ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳು, ಪರಿಕರಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ಪರಿಷ್ಕೃತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ವೃತ್ತಿಪರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೆಲಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಇದು ನಿಜ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೆಲಸವು ಜನರೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಆರು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ (ಕೇಸ್‌ವರ್ಕ್, ಗುಂಪು ಕೆಲಸ, ಸಮುದಾಯ ಸಂಘಟನೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಮ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯ ಸಂಶೋಧನೆ). ಈ ವಿಧಾನಗಳು ಜನರನ್ನು ಉತ್ತಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ತಂತ್ರಗಳಾಗಿವೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆ, ವೃತ್ತಿಪರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೆಲಸದ ಅಭ್ಯಾಸದ ವಿಧಾನವಾಗಿ, ಸಮುದಾಯದ ಜನರ ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಅಥವಾ ಸುಧಾರಿಸಲು ಒಂದು ಸಂಘಟಿತ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ.

Unlike other social work methods, social action emphasizes on long-term essential changes in established social institutions. Social action covers movements of social, religious and political reform, social legislation, racial and social justice, human rights, freedom and civic liberty. Previously social action was considered as a tool within the field of community organisation, but now it has been considered as a separate technique of social work and as such a fourth process (Siddiqui, 1984).

- ಇತರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾಪಿತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲೀನ ಅಗತ್ಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಸುಧಾರಣೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಾಸನ, ಜನಾಂಗೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಚಳುವಳಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸಮುದಾಯ ಸಂಘಟನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಆದರೆ ಈಗ ಇದನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯದ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ತಂತ್ರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ (ಸಿದ್ದೀಕಿ, 1984).

Why social action is considered a method of professional social work? A method of professional social work is a technique or approach having characteristics like: an established process with easily recognizable stages, based on the philosophy of social work, having principles or guidelines or theories, skills of working with people which are learned and refined through professional guidance. Let us view social action within these parameters.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವೃತ್ತಿಪರ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಧಾನವೆಂದು ಏಕೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ? ವೃತ್ತಿಪರ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಧಾನವು ಒಂದು ಗುಣಲಕ್ಷಣ ಅಥವಾ ವಿಧಾನದಂತಹ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ: ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಧಾನದ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ತತ್ವಗಳು ಅಥವಾ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಗಳು ಅಥವಾ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದ ಹಂತಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ಥಾಪಿತ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ, ವೃತ್ತಿಪರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಮೂಲಕ ಕಲಿತ ಮತ್ತು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿದ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು. ಈ ನಿಯತಾಂಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನೋಡೋಣ.

Social action process, more or less, passes through the recognizable and systematic stages. First of all, a scientific analysis or research on the social problem affecting the community people is carried out. Then, awareness is generated regarding various aspects of the problem and people are encouraged to take collective and collaborative action to solve the problem. Third stage is centred on organising people for coordinated and directed intervention whereas in further stage suitable strategies are developed to achieve the goals and lastly, action is taken. Every social action process passes through these stages and professional social workers or actionists are well equipped with knowledge and skills required in different stages.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಹಂತಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಸಮುದಾಯದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಕುರಿತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಅಥವಾ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ, ಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿವಿಧ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಸಾಮೂಹಿಕ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಜನರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರನೇ ಹಂತವು ಸಂಘಟಿತ ಮತ್ತು ನಿರ್ದೇಶಿತ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪಕ್ಕಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಸಂಘಟಿಸುವುದರ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸೂಕ್ತ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಈ ಹಂತಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಪರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಅಥವಾ ಕ್ರಿಯಾವಾದಿಗಳು ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

As a method of social work, social action adheres to the philosophy of professional social work. It does not blame people for the deficiency or problem. It strongly believes in the worth and dignity of human beings. Social action rejects the doctrine of laissez faire and survival of the fittest. The unfit person has the same fundamental rights as do the more fit, and the rich or powerful is not necessarily fit, and nor a poor or weak is indeed unfit. It adopts a commitment to the capacity of all the people to take action to improve their life circumstances. It grounds this action on a process of open participation in which people, preferably collectively, explore the underlying social issues of their life situations as the foundation for action.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೆಲಸದ ವಿಧಾನವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ವೃತ್ತಿಪರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೆಲಸದ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಬದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದು ಕೊರತೆ ಅಥವಾ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಜನರನ್ನು ದೂಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಮಾನವರ ಮೌಲ್ಯ ಮತ್ತು ಘನತೆಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ನಂಬುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದವರ ಬದುಕುಳಿಯುವಿಕೆ. ಅನರ್ಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾದಂತೆ ಅದೇ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಿವೆ, ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತರು ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳು ಸರಿಹೊಂದುವಂತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬಡವರು ಅಥವಾ ದುರ್ಬಲರು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅನರ್ಹರು. ಎಲ್ಲಾ ಜನರ ಜೀವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಇದು ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇದು ಈ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೇಲೆ ಆಧರಿಸಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಜನರು, ಒಟ್ಟಾಗಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಯೆಯ ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ.

Practitioners do not lead, but, through a non-elitist highly skilled process, they facilitate members in making choices and taking action for themselves.

Like any other method of professional social work, social action does have certain principles. Very briefly, these principles are mentioned here. Firstly, the community people must have the faith and confidence in the social worker (principle of credibility building). The social actionist or social worker should make the people believe that their actions to achieve the set goals are legitimate (principle of legitimization). Certain strategies adopted like dharna, morcha, slogans, emotional powerful speeches, rallies create dramatic effects in social action (principle of dramatization).

ಅಭ್ಯಾಸಕಾರರು ಮುನ್ನಡೆಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ, ಗಣ್ಯರಲ್ಲದ ಅತ್ಯಂತ ನುರಿತ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ, ಅವರು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ವೃತ್ತಿಪರ ಸಾಮಾಜಿಕ PAAiÄÄözÄ ಯಾವುದೇ ವಿಧಾನದಂತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ಕೆಲವು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಬಹಳ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ಈ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಸಮುದಾಯದ ಜನರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು (ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ತತ್ವ). ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯಾವಾದಿಗಳು ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ತಮ್ಮ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಅವರ ಕ್ರಮಗಳು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವೆಂದು ನಂಬುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು (ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯ ತತ್ವ). ಧರ್ನಾ, ಮೋರ್ಚಾ, ಘೋಷಣೆಗಳು, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿಯುತ ಭಾಷಣಗಳು, ಗ್ರಾಂಗಳಂತಹ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕೀಯ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ (ನಾಟಕೀಕರಣದ ತತ್ವ).

Social action does not depend on a single strategy, rather it adopts many different ways and means to achieve the goal (principle of multiple strategies). Social action must not rest only on conflictual activities with authorities. It should also concentrate on constructive developmental activities along with confrontation (principle of dual approach). Social action does not confine itself to a single aspect of the social issue. Rather, it emphasizes on programmes having multi-prong aspects like social, economic, cultural, etc. (principle of manifold programmes). Social workers or actionists, during social action, make use of these principles for achieving the overall goal of social justice.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ಒಂದೇ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಹಲವು ವಿಭಿನ್ನ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ (ಬಹು ತಂತ್ರಗಳ ತತ್ವ). ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಮವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗಿನ ಸಂಘರ್ಷದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲಬಾರದು. ಇದು ಮುಖಾಮುಖಿಯೊಂದಿಗೆ ರಚನಾತ್ಮಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬೇಕು (ಉಭಯ ವಿಧಾನದ ತತ್ವ). ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಒಂದು ಅಂಶಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಹುಮುಖಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡುತ್ತದೆ (ಬಹುಮುಖ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ತತ್ವ). ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಅಥವಾ ಕ್ರಿಯಾವಾದಿಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಒಟ್ಟಾರೆ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಈ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

Social action has a definite set of goals and objectives. The goal of social action is redistribution with regard to resources and power to provide social justice to all. Its objective is the proper shaping and development of socio-cultural environment in which a richer and fuller life may be possible for all the citizens.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಗುರಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪುನರ್ವಿತರಣೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಶಕ್ತಿ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶವು ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಿಸರದ ಸರಿಯಾದ ರೂಪುರೇಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣ ಜೀವನ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

Social action is a method of social work, which is, used for/with/by any unit of society larger than sociologically defined community. It is an organised effort to change or improve social and economic institutions, as distinguished from other methods of social work, which do not characteristically cover essential changes in established institutions through confrontation with the authorities. It may be described as organised group effort to solve mass problems or to further socially desirable objectives by attempting to influence or change basic social and economic conditions or practices. It always involves public pressure in one form or the other.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯದ ಒಂದು ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾದ ಸಮುದಾಯಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾದ ಸಮಾಜದ ಯಾವುದೇ ಘಟಕಕ್ಕೆ/ಅದರೊಂದಿಗೆ/ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಅಥವಾ ಸುಧಾರಿಸುವ ಒಂದು ಸಂಘಟಿತ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ, ಇತರ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ, ಇದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಘರ್ಷದ ಮೂಲಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗುಣಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಸಂಘಟಿತವಾದ ಗುಂಪು ಪ್ರಯತ್ನ ಎಂದು ವಿವರಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಅಥವಾ ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲು ಅಥವಾ ಬದಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ. ಇದು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

However, it does not approve of physical coercion or violence. Another aim of social action, which has been mentioned by many social work scholars, is formulation of or change in existing social legislation. Once the legislation comes into force, its implementation at the ground level is another salient task of social actionists or social workers. Thus we see that social action, as a method of social work profession, is a powerful tool of bringing about positive changes in the social system for the betterment of the masses.

ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇದು ದೈಹಿಕ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಅಥವಾ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಗುರಿ, ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಾಸನಗಳ ರಚನೆ ಅಥವಾ ಬದಲಾವಣೆ. ಶಾಸನವು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ, ನೆಲ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅದರ ಅನುಷ್ಠಾನವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯಾವಾದಿಗಳು ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯ ವೃತ್ತಿಯ ವಿಧಾನವಾಗಿ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರುವ ಪ್ರಬಲ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ.

Social Action in Relation to Case Work

Social Action does utilize other social work methods in the process of attaining its goal of community empowerment. In fact, we see that the whole process of social action is the amalgamation of various methods of social work. In this section of the unit, we would try to understand the relation of other methods of social work with that of social action.

ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆ

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ತನ್ನ ಸಮುದಾಯ ಸಬಲೀಕರಣದ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಇತರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯದ ವಿವಿಧ ವಿಧಾನಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಘಟಕದ ಈ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯದ ಇತರ ವಿಧಾನಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ.

Let us first pay attention to social casework. As we already know that social casework is a method of social work to help individuals to cope more effectively with their social problems. The psychosocial problem(s) of the client are dealt mainly in one to one relationship between the client and the caseworker. The relation of social action with casework can be understood with the fact that individuals and society are interdependent. Most of the problems, which affect an individual, have connections with or repercussions to his/her inter-personal relations.

ಮೊದಲು ನಾವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೆಸವರ್ಕ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡೋಣ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೆಸವರ್ಕ್ ಎನ್ನುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕ್ಲೈಂಟ್‌ನ ಮಾನಸಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ (ಗಳನ್ನು) ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕ್ಲೈಂಟ್ ಮತ್ತು ಕೆಸವರ್ಕ್‌ನ ನಡುವಿನ ಒಂದರಿಂದ ಒಂದು ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಾಜವು ಪರಸ್ಪರ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶದೊಂದಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕೆಸವರ್ಕ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಅವನ/ಅವಳ ಅಂತರ್-ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ.

These inter-personal relations could be within the family and/or with various institutions in the community, say, educational institutions, work place, legal, neighborhood, friends, etc. So, casework process may involve interventions not only at the family level but also at the institutions in the larger community. The client may be having the same social problem, which the social worker is addressing, at the macro level through social action. In such a situation, caseworker needs to build confidence and faith among the client and prepare him/her to be a part of social action process.

ಈ ಅಂತರ್-ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ಕುಟುಂಬದೊಳಗೆ ಮತ್ತು/ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯದ ವಿವಿಧ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಇರಬಹುದು, ಅಂದರೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಳ, ಕಾನೂನು, ನೆರೆಹೊರೆ, ಸ್ನೇಹಿತರು, ಇತ್ಯಾದಿ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕೇಸ್‌ವರ್ಕ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಕುಟುಂಬ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ದೊಡ್ಡ ಸಮುದಾಯದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬಹುದು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ಸ್ಥೂಲ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅದೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕ್ಲೈಂಟ್ ಹೊಂದಿರಬಹುದು. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಕೇಸ್‌ವರ್ಕ್ ಕ್ಲೈಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು/ಅವಳನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

Social Action in Relation to Group Work

The importance of social group work can be understood with the fact that a man is considered a group animal. Group experiences are the essential needs of human beings. A human turns from a biological being to a social being through group life. Attention may now be paid to social group work, which is a method through which individuals develop the ability of establishing constructive relationships with each other through group activities.

ಗುಂಪು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆ

ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪಿನ ಕೆಲಸದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಗುಂಪು ಪ್ರಾಣಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಗುಂಪು ಅನುಭವಗಳು ಮಾನವನ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಅಗತ್ಯಗಳು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಜೈವಿಕ ಜೀವಿಯಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದತ್ತ ಗುಂಪು ಜೀವನದ ಮೂಲಕ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬಹುದು, ಇದು ಗುಂಪು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ರಚನಾತ್ಮಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ.

Social group work acts as a building block in the process of social action. Group members learn organisation, cooperation and coordination. They learn interdependence and democratic values. In the group work process, while participating in the activities of the group, the group members learn to live and work together to attain some specific goals. Social group work solves adjustment problems and enhances positive interpersonal relations. It prepares the individuals to learn and share responsibility in working together. All these factors contribute to the success of social action taken up for a social cause influencing a large segment of the population

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪು ಕಾರ್ಯವು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಬ್ಲಾಕ್ ಆಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಗುಂಪು ಸದಸ್ಯರು ಸಂಘಟನೆ, ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸಮನ್ವಯವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಅವಲಂಬನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಗುಂಪು ಕಾರ್ಯದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ, ಗುಂಪಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಾಗ, ಗುಂಪಿನ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬದುಕಲು ಮತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪು ಕಾರ್ಯವು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಮತ್ತು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ದೊಡ್ಡ ಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಗೊಂಡ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತವೆ.

Social Action in Relation to Community Organisation

Social action shares many similarities with community organisation. Sometimes there is a debate whether social action is a part of community organisation or is completely a different entity. Some believe that it is a part of community organisation.

ಸಮುದಾಯ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ಸಮುದಾಯ ಸಂಘಟನೆಯೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಾಮ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ಸಮುದಾಯ ಸಂಘಟನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವೇ ಅಥವಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನ ಘಟಕವೇ ಎಂಬ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಮುದಾಯ ಸಂಘಟನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಎಂದು ಕೆಲವರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ.

Social Action in Relation to Social Welfare Administration

Before looking into the relation between social action and social welfare administration, let us first take a brief look at social welfare administration as a method of social work. It is the process by which we apply professional approach to certain goals and transform social policy into social action. It is a process of planning, implementing, directing, monitoring, organising, coordinating and evaluation of services rendered for the welfare and development of the people.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ

ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆ

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಆಡಳಿತದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನೋಡುವ ಮೊದಲು, ನಾವು ಮೊದಲು ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯದ ವಿಧಾನವಾಗಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ನೋಡೋಣ. ಇದು ನಾವು ಕೆಲವು ಗುರಿಗಳಿಗೆ ವೃತ್ತಿಪರ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಇದು ಜನರ ಕಲ್ಯಾಣ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನೀಡುವ ಸೇವೆಗಳ ಯೋಜನೆ, ಅನುಷ್ಠಾನ, ನಿರ್ದೇಶನ, ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ, ಸಂಘಟನೆ, ಸಮನ್ವಯ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ.

Social welfare administration is mainly concerned with providing social welfare services like activities related to child care, women's development, etc., in an organisational set-up and thus translating the social mandates into operational policies. The organisation delivering these social services does have a definite set of goals, staffing pattern and adequate administrative and managerial skills.

ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಆಡಳಿತವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಆರೈಕೆ, ಮಹಿಳಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಂತಹ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೀಗಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯನೀತಿಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮಾದರಿ ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣಾ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

Social Action in Relation to Social Work Research:

Social work research is the systematic and scientific study of social problems, and its objective is to produce knowledge that can be used in planning and carrying out social work programmes and (if the need arises) social action. Social work research is a very powerful tool in social action. It helps in 'knowing' the social problem, its intensity and extensiveness, its causal factors, its impact on the target population and its repercussions on social life of the people.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ

ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆ:

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಅದರ ಉದ್ದೇಶವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸಲು ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಮತ್ತು (ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ) ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಬಳಸಬಹುದಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಯುತ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ, ಅದರ ತೀವ್ರತೆ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತಾರತೆ, ಅದರ ಕಾರಣ ಅಂಶಗಳು, ಉದ್ದೇಶಿತ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಅದರ ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ಜನರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು 'ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು' ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

It also gives the understanding of the factual ground realities (and not mere perceptions) of the social situations, which in turn helps in conceptualizing the pros and cons of various possible social interventions. So, a systematic study of a social problem, and looking for remedies through social work intervention, is a must for the attainment of goals through social action.

ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ವಾಸ್ತವಿಕ ನೆಲದ ವಾಸ್ತವಗಳ (ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳಲ್ಲ) ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ, ಇದು ವಿವಿಧ ಸಂಭವನೀಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಗಳ ಬಾಧಕಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಅಧ್ಯಯನ, ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯದ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

Thank you